

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Til Helgesen

Citation: Baggesen, Jens: "Til Helgesen", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid54750/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Digteres Dronning, du Sangenes Moder!
Smil til en Bon af din dristige Skjald:
Ær ham paa Vinger af Grækernes Øder
Flugten mod Himmeln beskyt ham mod Falb!

Ær ham i Nynnen af Gratiers Sukke
Kickeant, med Veemodens bævende Lyd,
Blodende Hierter den Vellyst at slukke,
Himmeln dem glemmer i lidende Dyd!

Uden du, sede Gudindel hans Tunge
Kosner, og nærer Begeistringens Jld,
Strenge flappes; de hæve, de runge;
Sangen blir falsk, og barbarisk, og vild.

Men, naar du stemmer til smelende Toner
Læbens og harpens forenede Klang,
Krandser ham Phoebus, og Dans Millioner
Høre med lyttende Vellyst hans Sang.

Til Baggesen.

Et Blun forsvandt, o Ven, den Tid, som hidtil stalte
Mit Valhal i din Favn!
Afk! hvor er Trest? Kun Skæf, at jeg den evig tabte,
Omlynder Glædens Savn!

Flyc, Morderstraale, flyc til Nastrond, som udsendte
Dig for at martyre mig!
Antænd ei dette Bryst, hvor Mod til Qualer brændte
Høit, før jeg følte dig!

Men nærm dig, venlige, den lyse Himmels Datter,
Mit Livs Gudinde, Haab!
Som Faber Dag af Nat, og tid til munter latter
Forvandler bange Raab;

Bemægt dig dette Bryst, og i mit knusste Hierte
Din Balsams Lindring gyd;
At blot et Dicblif det døre maa sin Smerte
Med Harpens høie Lyd!

O! hvil forbydes mig, hvad nu kun Held jeg føler,
Min Ven, at følge dig
Til Jordens Enden hen, hvor Midgardsormen breler
I vilde Stormes Strig?

O! glad jeg fulde staae ved Masten, ved din Side,
Og fast omfavne dig,
Ei fulde Belgers Slag, ei fulde Stormen slide
Min Helgesen fra mig.

Mit Venstab fulde hæt min Sæl med Mod opflammie,
Og mandige min Arm
Til at beskytte dig mod alt, som kunde ramme
Din Norske Helte-Barm.

Og traf os Skæbnens Slag, jeg Vellyst fulde smage
Ved dog at dee med dig.
Mig røves denne Trest; dog har jeg een tilbage,
Er du kun lykkelig.

Min Sang skal følge dig igennem Storm og Torden
Og Brag, og Hvirvlers Strig,
Hvor Dybets Belger hæt som Dorerne paa Jorden
Mod Himmel taarne sig!